

er minimal lille, og for det tredje fordi der vil være ganske overordentlig stor Risiko ved at undlade det, idet det meget let kunde blive opdaget. Men maaske bør Kontrollen alligevel være, som den er fastsat i Lovforslaget. Jeg skal i hvert Fald paa dette Standpunkt af Forhandlingerne ikke paa-staa andet, men jeg finder, at hele dette Forhold bør nærmere undersøges og overvejes af dette høje Ting; det skylder Tinget efter min Mening baade sig selv og de Mennesker, hvis Interesser her berøres ret stærkt. Jeg vil derfor efter Forhandlingens Slutning tillade mig at stille Forslag om Lovforslagets Henvisning til et Udvalg. Der er i hvert Fald mindre Enkeltheder, som jeg tror bør ændres, men som jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt skal komme nærmere ind paa. Jeg skal eksempelvis kun nævne den Bestemmelse, der staar i § 10, 1ste Stykke:

„Hvis den, til hvem der skal afsendes Opgørelse, ikke modtager saadan, skal han selv inden 14 Dage efter Købets eller Byttets Afslutning udfærdige og til den anden Part afsende behørig stemplet Opgørelse“. Jeg kan egentlig ikke forstaa, hvorfor man skal lægge dette over paa denne anden Mand, som ellers ikke skal besørge Stemplingen. Jeg synes, det kunde være tilstrækkeligt, at det blev paalagt ham at minde den Mand, der skal besørge Stemplingen; om, at denne ikke har fundet Sted, eller at han i hvert Fald ikke har modtaget en saadan stemplet Opgørelse; og hvis denne Henvendelse ikke frugtede, kunde han melde det til Skattemyndighederne. Private Folk vil jo ikke saadan være inde i Lovens Bestemmelser, og jeg synes ikke, at dette, at en Mand, der skal udfærdige en Opgørelse, undlader det, skal medføre, at en anden, der ellers ikke er forpligtet til at gøre det, skal gøre det. Jeg synes, det vil være unaturligt. Dette er imidlertid en meget lille Ting, og jeg har kun villet nævne den som Eksempel paa, at der efter min Mening er Ting, der bør ændres i Lovforslaget.

Med disse faa Ord skal jeg paa mit Partis Vegne meget anbefale Lovforslaget til en velvillig og helst ogsaa meget hurtig Behandling, idet jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at vi bør søge at fremskynde Sagen saa meget, som det er forsvarligt.

Poul Rasmusen: Da Stempeloven i 1911 var til Behandling i dette høje Ting, blev af Udvalget, som det fremgaar af den afgivne Betænkning, flere Gange Spørgs-

maalet om det rigtige i at gennemføre en Lov om Børsskat fremdraget. Man naaede imidlertid ikke den Gang længere end til foreløbige Overvejelser, man tog ikke en Gang noget endeligt Standpunkt til selve Princippet, og end mindre naaede man til en Udformning. Naar der nu foreligger et udformet Lovforslag for os, og vi af den højtærede Finansminister har faaet oplyst, at Lovforslaget har et rent fiskalt Formaal, maa vi jo alle indrømme, at hvis der ad denne Vej kan skaffes Statskassen en Indtægt, og dette kan ske paa en Maade, som ikke i særlig Grad virker tyngende eller generende, er den Vej, der anvises, en rigtig Vej. Naar dette Lovforslag imidlertid skal have et rent fiskalt Formaal, forekommer det mig, at man ogsaa maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der mulig paa enkelte Punkter skulde findes Bestemmelser, der vil komme til at modvirke selve dette Formaal. Hvis f. Eks. Bestemmelser i Lovforslaget vil bevirke, at Omsætningen hemmes en Del, vil altsaa derved selve det, der er Lovforslagets Formaal, modvirkes. Dette vil f. Eks. ske, hvis Forskellen mellem Køberkursen og Sælgerkursen paa Børsen forøges. Det forekommer i hvert Fald mig, at Forholdet er saaledes med Hensyn til Obligationer, idet man ved Omprioriteringen af Ejendomme staar noget svagere ved at skulle sælge, naar man skal sælge sine Obligationer paa et Tidspunkt, hvor Forskellen mellem Køberkursen og Sælgerkursen er stor; men det samme, tror jeg, vil være Tilfældet ved den almindelige Omsætning. Naar Foranstaltninger, der tages, kommer til at virke i den Retning, vil de modvirke Omsætningen og derigennem bevirke, at Statens Indtægt bliver mindre.

Den højtærede Finansminister har omtalt den Forandring, der er foretaget i Folketinget ved Forhøjelsen af Afgiften fra 1½ til 2 pro mille. Jeg maa her lykønske den højtærede Finansminister. Da den højtærede Finansminister i sin Tid under Skatte-lovenes Behandling, medens den ærede Folketingsmand for Æbeltoft-Kredsen (N. Neergaard) var Finansminister, sad paa Oppositionsbanken, var det ikke saaledes, at den højtærede Finansminister som Medlem var særlig villig til at give den daværende Finansminister noget. Men hvorledes er Forholdet nu? Nu sidder den ærede Folketingsmand for Æbeltoft-Kredsen paa Oppositionsbanken, og til sin gamle Modstander, den højtærede nuværende Finansminister, siger han, naar den højtærede Finansminister kommer og vil have 1½ pro mille: Nej, det er for lidt, De skal have mere, De skal have